

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIX. ZATURDAG den 5den JUNY 1841. N. 23.

De Snelschryvers va het engelse Parlement.

Het bureau der snelschryvers, ie door middel der Londensche drukpers agelyks verslag geven van de verhandelinen van het Huis der Gemeenten, heeft mn spottenderwyze de vierde magt in en staat genoemd. Deze schertsende bnaming bevat echter meer waarheid, dan ien gemeenlyk geloofst. De invloed, wlken de berigtgevende snelschryvers op d openbare meening uitoefenen, is van onberekenbare gevolgen. Aan hun inigt, aan hunne beoordeeling is alles overelaten; zy bekomen van de eigenaars der onderscheiden dagbladen en tydschriften waarvoor zy arbeiden of met welke zyin verband staan, volstrekt geene onderriting over datgene, wat zy doen of zeggen moeten, en hunne berigten worden aan de drukkery overgegeven, zonder aat dezelve een enkel woord te veranderen, en zonder dat de hoofdredacteurs er het geringste aan toevoegen of weglaten. Daaruit volt klaarblykelyk, dat zy eene groote heerschappy over de openbare meening kunnen uitoefenen. Gelukkigerwyze maken de snelschryvers schier altyd van dezen hunnen invloed met verstand en onzydigheid gebruik, en laten zy zich in hunnen arbeid door geene persoonlyke gevoelens of persoonlyke bedenkingen besturen; ook beyveren zy zich zorgvuldiglyk om hunne berigten derwyze op te stellen, dat zy met de gedane redevoeringen zoo tamelyk gelyken tred houden, en zich naar de meerdere of mindere belangrykheid des onderwerps voegen. Hun takt en de scherpte van hunne beoordeeling zyn te dezen aanzien byzonder merkwaardig. Zy kennen zeer goed de voortreffelykste redenaars, en weten met juistheid te bepalen, in welken graad deze of gene ter sprake gevoerde aangelegenheid des publieks belangstelling wekt.

Er is menigwerf gesproken geworden van de voordeelen, die uit de beoordeeling van den arbeid ontspruiten; de parlementaire berigten leveren daarvan een merkwaardig bewys. Toen Perry, de jongstvorige eigenaar van den *Morning Chronicle*, ten jare 1780 zyne loopbaan als snelschryver intrad, had ieder der morgenbladen niet meer dan een berigtgever; deze bleef gedurende de geheele zitting in de Kamer, en leverde echter slechts een zeer bekort opgesteld berigt. De moeite en het bezwarende van den arbeid werd nog daardoor zeer vermeerderd, dat het den schryvers niet geoorloofd was gedurende de zitting het een of ander aan te teekenen, en zy zich dus alleen op hun geheugen moesten verlaten. Tegenwoordig telt men in het huis der gemeenten tot by de tachtig snelschryvers, die voor de dagbladen der hoofdstad arbeiden, waarvan zyn meer dan zestig voor de morgenbladen en de overigen voor de avondbladen bestemd.— De ploeg arbeid is— als men het zoo eens noemen mag—die voor de beste morgenbladen dagelyks wordt gebruikt, bestaat gemeenlyk uit twaalf of vyftien snelschryvers, van welke ieder de zitting nagenoeg een half uur tyds bywoont, en daarna door een tweeden, enz. vervangen wordt. De afgeloste snelschryver begeeft zich telkens naar de plaats, waar het dagblad, voor hetwelk hy arbeidt, uitgegeven wordt, en stelt aldaar uit zyne cyfers of figuren een in woorden leesbaar berigt op, hetwelk terstond op bladen papier, die slechts op eene zyde beschreven worden, als zoogenoemde *kopy* aan de drukkery wordt afgeleverd.— Hier worden deze bladen onder de drukkers verdeeld, en daar zy slechts op eene zyde beschreven zyn, zoo kunnen vyf, zes zetters, of zoo veel men wil, in het werk gesteld worden (men behoeft daartoe slechts de kopy in zoo vele reepen te knippen als vereischt wordt) om den arbeid des snelschryvers in het lood te zetten, derwyze, dat het manuscript even snel of nog sneller gedrukt wordt, dan hetzelve is geschreven geworden. By iederen volgenden snelschryver gaat het op dezelfde wyze toe, en zoo gaat, naar de volgorde der snelschryvers, de arbeid den geheelen nacht voort, tot zy de zitting opgeheven worde, alvorens de ry der snelschryvers doorgegaan is. Het gebeurt hoogst zelden, dat in eene en de zelfde zitting een snelschryver twee malen aan de beurt komt, of er moesten eenigen hunner wegens ongesteldheid of anderzins afwezig zyn, of beide de kamers buitengewoon lange zittingen houden. In dit geval verlengt ook ieder der snelschryvers zyne zitting ongeveer een kwartier-uurs, anders moet hy weder aan de beurt vóór nog zyne snelschriftfiguren in letterschrift zouden overgebragt zyn, hetgeen echter ook dan somwylen plaats grypt, als hy een kwartier-uurs nageschreven heeft, en de redenaar of de aangelegenheid, over welke gehandeld wordt, van zoo groot gewigt is, dat het verslag zoo omstandig en breed voerig als mogelyk verlangd wordt; dikwyls ook als het afschrift van den snelschryver moeyelyk te lezen is, welk geval niet zelden voorkomt.

Als de snelschryver zyne figuren voor de pers begint over te schryven, stelt hy boven aan het eerste blad zynen naam en dien van zynen kollega, op wien hy is gevolgd. Als zyne zitting of zyne beurt in de kamer afgeloopen is, schryft hy onder aan het laatste blad den naam van dengenen, die hem aflossen zal, en nog eenmaal zynen eigen naam. Door dit middel weet de zetter, hoe de onderscheidene redevoeringen op elkander volgen; zonder deze voorzorg zouden dezelve ligtelyk onderling kunnen verwisseld worden, hetwelk soms al vry wonderlyk zoude kunnen uitzien.

Een snelschryver heeft gemeenlyk vyf malen zoo veel tyd noodig, om zyne figuren in verstaanbaar schrift over te brengen, als hy tot zyn snelschrift zelve heeft noodig gehad; onderstelt dus, dat hy een uur lang de verhandelingen eener zitting bygewoond hebbe, dan moet hy vyf uren achtereen arbeiden om zyn snelschrift voor de pers over te schryven, zoodat de zetters er naar werken kunnen. De figuren, welke een goed snelschryver in drie kwartier-uurs op het papier brengt, vullen, in voor den zetter leesbaar schrift uitgebreid, twee kolommen van de *Times*. De redevoeringen van Lord Stanley en van eenige andere geachte parlements-leden, die zeer vlug spreken, vullen, als een snelschryver hen drie kwartier-uurs nageschreven heeft, twee en eene halve kolom van de *Times*.

Sommige dezer snelschryvers schryven buitengewoon snel. Het wordt reeds als eene uitstekende vaardigheid beschouwd, eene kolom van de *Times* in derdehalf uur te schryven, en toch heeft men voorbeelden, dat deze arbeid reeds binnen twee uren tyds is verrigt geworden. Zekere Heer Spankie was de snelste schryver, dien men kende. Toen hy voor de *Morning Chronicle* arbeidde, schreef hy somwylen eene kolom in het uur. Wel is waar, het formaat van dat dagblad was destyds niet zoo groot als nu, en de druk grooter dan de tegenwoordige; maar dit verschil staat niet in zoodanige evenredigheid, dat men niet dezen snelschryver voor den vaardigsten in zyne kunst zoude moeten houden. Een dergelyk chef d'oeuvre leverde eenmaal de overledene snelschryver William Godwin, de jonge, die, vóór nu vyf of zes jaren, insgelyks voor de *Morning Chronicle* arbeidde, en in één en drie-vierde uurs eene geheele kolom van dat dagblad leverde in den vorm, waarin het destyds werd gedrukt. Men moet daarby niet uit het oog verliezen, dat het hier niet blootelyk op de eenvoudige oefening der hand-vlugheid aankomt, maar dat de snelschrift-figuren ook gelezen en ontcyferd moeten worden.

De leden der kamers vinden zich soms daarover bezwaard, dat hunne redevoeringen niet *woordelyk* worden opgenomen.— Indien men zulks deed, zouden velen derzelven koddig genoeg moeten uitvallen.— Dr. Stoddart, tegenwoordig sir John Stoddart, nam eens, toen hy redacteur van de *New-Times* was, de proef om de redevoeringen woordelyk te leveren. Maar het resultaat dezer proefneming was van zoodanigen aard, dat den leden der kamer de lust verging, hunne improvisatien met zulk eene punctuele juistheid gedrukt te zien; want omtrent velen hunner heeft men zich over den aard hunner natuurlyke welsprekendheid, door het gansche land henen, hartelyk vrolyk gemaakt.

Iemand, die zich door aannemingen, woekerhandel en andere speculatiės een aanzienlyk vermogen had verworven, hield nu zelf rytuig. In een gezelschap werd hem door een aanzienlyk man, wien hy door zyne domme trotschheid ergerde, gevraagd: "ik heb u gekend, toen gy nog achter op den wagen stond; zeg my toch hoe gy er in zyt gekomen?"— Digt langs het rad heen!" antwoordde een ander.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 3 Juny 1841.

ALZOO de persoon van JACOB VAN JEOSUAH NAAR zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie vervoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den hem in eigendom aankomenden slaaf VICENTIUS MARTINUS, bygenaamd CONSTANTIEN, oud 19 jaren, zoon van ANNA FRANCISCA, door de wandeling ANNA genaamd, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 4 Juny 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 12 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 20¼ Oncen wegen en van minderę pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Georgina Guivardi.	Catalina Ysenia Antoni.
Isabel Robert.	Luysa Gelena Johns.
Isabel Moron.	Catalina Estrede.
Henry J. Otis.	Martina Estrede.
Elizabeth Lefi.	Andries Henris.
Amiceto Garces.	Maria Antonia Firms.
Genereux R. De Lima.	Salote Potilus.
Ana Catalina Piter.	

Curaçao den 4 Juny 1841.
De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
JUNY 1841.

V. M. Donderdag den 3 te 11 u. 6 m. 's avonds.
L. K. Zaturdag den 12 te 3 u. 22 m. 's morgens.
N. M. Zaturdag den 19 te 2 u. 39 m. 's nachts.
E. K. Vrydag den 25 te 6 u. 1 m. 's avonds.

Verleden Zaturdag morgen, den 29 Mei, is Z. M. korvet AMPHITRITE, gekommandeerd door den Kapitein ter Zee H. F. TENGBERGEN, naar Suriname, over de Eilanden St. Eustatius en St. Martyn, vertrokken.

Verleden Donderdag morgen, den 3 dezer, is Z. M. Brik VENUS, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee F. A. JÖHR, op eenen kruistogt naar de bovenwinds eilanden vertrokken.

Wy vernemen, dat Z. M. Brik MERKUUR, gekommandeerd door den Kapitein ter Zee H. KETJEN, welke van deze haven, op den 19 Mei ll., met bestemming naar Suriname was vertrokken, met den 5den dag tusschen St. Eustatius en Saba is gezien geworden.

De in den loop der week ontvangene Nieuw Yorksche Couranten loopen tot den 12 Mei en bevatten londensche berigten tot den 19 April, welke echter geen nieuws behelzen.

Men voedde groote vrees voor het stoomschip President, welke reeds langen tyd van Nieuw York naar Liverpool was vertrokken en op den 20 April aldaar nog niet was aangekomen. Op dit vaartuig bevindt zich, gelyk naar gewoonte, een aantal passagiers en onder dezelven vele aanzienlyke personen, die voor uitspanning reizen.

Commodore Napier was uit de Middellandsche Zee in Engeland terug gekeerd en met groote eerbewyzen te Liverpool ontvangen geworden. Men zegt, dat hy het opperbevel over het smaldeel in de Stille Zuid Zee zal gaan voeren.

De *Liberal* van den 25 Mei jl. bevat eene lyst der wetten en besluiten, welke in den loop der zittingen van het jongste Congres gemaakt en genomen zyn; onder dezelven vinden wy de volgende, welke meer of min vreemden betreffen:—

Het traktaat met Zweden werd door het Congres bevestigd.

De macoquinas zyn uit den omloop gebragt.

Aan het gouvernement van Nieuw Grenada is verlof gegeven om des vereischende troepen op het grondgebied van Venezuela te laten doortrekken.

De uitgaande regten op de voortbrengselen van het land zyn vervallen.

De binnenlandsche schuld is geconsolideerd geworden.

Het regt op het disteleren van geestryken dranken is ingetrokken.

Het tarief van inkomende regten is veranderd geworden.

Is verleend eene vrystelling voor vier jaren van alle haven regten aan de stoomboten, welke den kusthandel dryven.

Het oprigten van eene nationale Bank.

Een reglement voor de Aduanas, waarby dat van den 10 Mei 1839 gederogeerd wordt.

By art. 20 van dit reglement wordt bepaald, dat de invoer regten geheven zullen worden, ingevolge het tarief, hetzy de koopwaren ingevoerd worden op venezolaansche of op vreemde vaartuigen. Het is by dit artikel dus, dat de vlaggen gelyk gesteld worden.

De nieuwe Gouverneur Generaal van Porto Rico heeft den invoer aldaar van venezolaansche Couranten verboden. Men zal zich herinneren, dat eenigen tyd geleden in een der venezolaansche Couranten een berigt medegedeeld is geworden, met allen schyn van waarheid, van het onafhankelyk verklaren van vier der zeven Kanarische eilanden, met een beroep op de eilanden Cuba en Porto Rico om derzelver voorbeeld te volgen en zich van Spanje onafhankelyk te verklaren. Dit berigt is alleen door een der venezolaansche Couranten medegedeeld en is valsch bevonden geworden.

De burger oorlog in Nieuw Grenada wordt met afwisselend geluk gevoerd en kan zoo doende in lang tot geene beslissing komen. De tydingen uit dit ongelukkig land komen kortelyks hier op neder:—

Obando, die het bevel over de opstandelingen in het zuiden voert, heeft het geluk gehad om zyne tegenparty Borrero, die 300 man onder zich had, te overrompelen en gevangen te nemen; en volgens berigten heeft hy Borrero en andere gevangene officieren laten ter dood brengen. Naar luid der Couranten van St. Martha heeft hy vervolgens Popayan ingenomen en noordwaarts optrekkende, zich met Cordova, die over de federalisten in de provintie Antioquia bevel voert, vereenigd, ten einde met vereenigde magt op Bogota aanterukken.

Na het gevecht van den 1 April, waarin Carmona, die 2000 man onder zich had, verslagen en verstrooid is geworden, trok de overwinnaar Mosquera noordwaarts op. Men was in verwachting spoedig Mosquera vóór St. Martha en Carthagena te zien; doch deze werd opgeroepen om de hoofdstad Bogota te verdedigen tegen de vereenigde magt van Obando en Cordova. Eene divisie onder Cardona echter heeft het reservekorps der federalisten uit Mompoz verdreven en bezit dier stad genomen.

De stad Ocaña en andere plaatsen aan de Magdalena verklaarden zich vervolgens voor het centrale gouvernement, en te Carthagena en St. Martha heerschte er eene groote droefheid wegens het verlies van zoo vele jongelingen uit die plaatsen, welke op het slagveld gebleven waren.— Ook viel de krygskas met 11,000 pezos, naby Caña, in handen van den overwinnaar.

Latere tydingen uit St. Martha berigten er de aankomst van Carmona met omstreeks 200 man, welke het gevecht van den 1 April ontkomen waren en zich te Maracaibo hadden ingescheept.

Een brief uit St. Martha van den 14 Mei vermeldt, dat Puñerez, die het reserve korps in Mompoz heeft gekommandeerd, tot de troepen van Bogota is overgegaan en thans tegen de federalisten strydt.

Volgens Jamaiksche Couranten waren de troepen van den Equator weer de provintie Pasto binnengerukt en op Popayan in aantogt, zoo dat over het geheel genomen, na vele moordaardige gevechten, de kansen aan weerszyde gelyk staan. De gemakkelykheid, waarmede Obando de bevolking van het zuiden in opstand tegen de hoofdstad wist op te ruijen, bewyst den geringen staat van beschaving dezer bevolking, welke verdiende nog eene eeuw onder de voogdyschap van Spanje te staan.

In *El Liberal* van den 25 Mei jl. vindt men een dekreet van het Congres der republiek van Nieuw Grenada over de middelen ter verzekering der veiligheid van den staat. By dit dekreet wordt bepaald:

Art. 1. Dat by geval de hoofdstad Bogota ingenomen wierd door eene vyandelyke krygsmagt of door de opstandelingen, dan zal provisioneelyk de hoofdstad en de zetel van het gouvernement zyn, die plaats, alwaar de president van de republiek of de by de grondwet bestemde persoon, ter uitoefening van de uitvoerende magt, zich mogt bevinden.

Art. 2. De uitvoerende magt zal vermogen hulptroepen van bevriende natien te verzoeken en toelaten om de krygsmagt voltallig te maken.

Art. 3. De uitvoerende magt kan bepalen;

1. Dat men nergens op het grondgebied van Nieuw Grenada zonder paspoort noch gewapend, met eenig soort van wapen, zonder een schriftelyk verlof van den gouverneur der provintie, kan reizen. 2. Dat niemand in de republiek in krygsbehoeften handel mag dryven. 3. Dat alle wapens en krygsbehoeften op eene verzekerde plaats in bewaring zullen gebragt en terug gegeven worden aan derzelver eigenaars zoodra de redenen zullen ophouden, waarom dezelven in verzekerde bewaring zyn genomen geworden. Hiervan worden alleen de in dadelyke dienst zynde militaire personen uitgezonderd.

Art. 4. De politieke gezagvoerders vermogen huisonderzoek te doen, wanneer het ter hunne kennis mogt komen, dat er in eenig huis byeenkomsten gehouden worden, of dat men tegen het gouvernement zamenspant, of dat er wapens of andere krygsbehoeften er verborgen gehouden worden. Tot het onderzoek heeft hy niets meer noodig dan vergezeld te gaan van een paar personen van probiteit.

Art. 5. De gouverneurs der provintien vermogen van de plaatsen onder hun ge-

bied te verwyderen alle personen, die zy van eenig kwaad opzet tegen het gouvernement of den staat mogten verdenken; zy mogen dezelven ook arresteren en in hechtenis houden, tot zoo lang de redenen daarvoor mogten hebben opgehouden; echter zonder dat zoodanige verwyderde of gearresteerde personen eenige regten in den staat verliezen, of in de uitoefening van dezelven verhinderd worden.

Art. 6. De genen, die wegens medepligtigheid in de tegenwoordige openbare onlusten vrywillig het grondgebied van Nieuw Grenada verlaten hebben, of die vóór dien tyd hetzelve mogten hebben verlaten, zullen niet vermogen tot hetzelve terug te keeren, zonder daartoe vooraf een schriftelyk verlof van het Congres te hebben erlangd, op straffe van te worden teregt gesteld als medepligtigen in de misdaad van rebellie, enz.

Byzonderheden aangaande de krygsverrigtingen der Engelschen tegen de Chinezen.

Zoo als het den lezer bekend is, had de keizer van China, by de verschyning der engelsche vloot op de rivier van Pekin, verzocht: dat alle vyandelykheden zouden geschorst worden, en dat hy zonder tydverlies een gevolmagtigde naar Canton zoude zenden om over een vredes traktaat te onderhandelen. De engelsche vloot keerde dientengevolge naar Canton terug en bleef daar met geduld de aankomst van dien gevolmagtigde afwachten. De Chinezen echter zochten de zaak slepende te houden; zy wisten, dat het onderhoud eener krygsmagt in deze afgelegene streken zeer kostbaar was, en dat de sterfte in de luchtstreek van Chusan ook aanmerkelyk was. Door het dralen der Chinezen was het reeds de achtste maand, sedert den aankomst der expeditie, en niets was nog beslist; ook konden er nog vele maanden verloopen, eer dat de gevolmagtigde zoude goedvinden om de onderhandelingen aan te vangen. Er bleef dan den Admiraal geen ander middel over, dan den vyand door geweld daartoe te dwingen. Men zeilde derhalve de rivier van Canton op, en men tasttede de beide forten, aan weerszyde van de rivier gelegen, aan; terwyl dezelven door de vloot beschoten werden, beklom de gelandde krygsmagt de wallen en veroverden dezelven.

Men vond op deze forten of aan den voet van de rots, waarop zy gebouwd zyn, de lyken van omstreeks 700 personen, meestal jammerlyk verbrand. De reden hiervan was, dat de wyde katoenen kleederen der chinesche soldaten in brand waren geraakt, zoowel door het vuur hunner eigene lonten, toen zy wegens het beschieten der forten op elkander gedrongen waren, als door de vonken van de congrevische raketten. De brand der kleederen was over geslagen aan de kruiddoos, die zy om hun midden droegen, en zoo doende waren de afzonderlyke soldaten door hun eigen kruid opgevlogen, even als of het caissons waren.

De chinesche vloot lag in eene kleine baai, welker ingang versperd was door het zinken van eenige vaartuigen. Slechts de yzeren stoomboot, de *Nemesis*, en elf sloepen konden over de ondiepte heen varen. Het eerste raket, die door deze stoomboot werd afgeschoten, drong door in de kruidkamer van een der oorlogs jonken en deed deze in de lucht springen. Met zulke helsche werktuigen wilden de goede Chinezen niets te doen hebben. De gansche bemanning sprong in het water en zwom aan wal, en de boten hadden gelegenheid om achtien oorlogs jonken achtereenvolgend in brand te steken. Doch er gebeurde by die gelegenheid grooter ongeluk, dan het verbranden eener oorlogs vloot, namelyk, de chinesche Admiraal had onder het vlugten zyne admiraals muts met den rooden knop, het teeken zyner waardigheid, verloren. Aan het behoud van de muts met den rooden knop hing de voortduring van de vloot voogdy af; bleef hy de muts behouden, dan bleef hy admiraal, verloor hy dezelve, dan was de admiraal af. Dit is eene over oude inrigting in China, die eeuwen lang heeft geduurd en die onveranderlyk is. De chinesche admiraal zond derhalve eene boodschap aan den engelschen admiraal, hem vriendelyk verzoekende om zyne muts terug te geven, tevens eene belooning aan den vinder beloovende. Toen ging een ieder aan het zoeken en opvisschen en de muts kwam te regt tot groote blydschap van den eigenaar.

Na de verovering der forten en het verbranden der oorlogs jonken zeilde de engelsche vloot hooger de rivier van Canton op om deze stad eens een bezoek te geven, en eenige raketten aftevuren, ten einde de ingezetenen eens met een prachtig vuurwerk te vermaken; maar de chinesche gevolmagtigde wachtte hunne aankomst niet af en verzocht om den vrede, die dan ook onder voorloopige voorwaarden verkregen is. Hierop werd er van wegen dezen gevolmagtigde eene publicatie afgekondigd, waarin aan de onderdanen van Zyne Hemelsche Majesteit werd bekend gemaakt: dat de barbaren, de onbeschaamdheid gehad hebbende om het hemelsche ryk aantevallen en het eiland Chusan wegtenemen, Zyne Majesteit geboden had om alle gemeenschap met die barbaren aftebreken; doch daar deze barbaren thans berouw getoond en Zyne Majesteit om vergiffenis gesmeekt en beloofd hebben het nimmermeer te zullen doen, en ook het eiland Chusan terug te zullen geven, zoo staat Z. M. niet alleen toe aan zyne onderdanen om de vorige gemeenschap met deze barbaren weer te openen, maar uit de bronnen zyner goedertierendheid geeft hy hun nog daarenboven het eiland Hong-Kong ten geschenke, in de hoop dat zy daarvoor dankbaar zullen zyn. Na het afkondigen dezer publicatie zyn de Chinezen weer op nieuw hunne levensmiddelen aan de vloot komen verkoopen.

Hetgeen nog opmerking verdient, is dat men op de forten verscheidene kisten opium gevonden heeft. Misschien heeft men opium gebezigd om den moed der soldaten optebeuren.

Het vredes traktaat heeft zoo wel in Britsch Indiën als in Engeland de grootste verontwaardiging verwekt. Men had veel betere voorwaarden van de Chinezen kunnen afpersen. Men berekent de geledene schaden door de engelsche kooplieden te Canton en de kosten der uitrusting op vyftien millioenen dollars; namelyk: twaalf millioenen voor de geledene schaden en drie millioenen voor oorlogs kosten; en men ontvangt maar zes millioenen terug, om in den loop van zes jaren te worden betaald. By dit traktaat wordt ook het eiland Chusan, gelegen aan den mond der grootste rivier in China en naby de meest bevolkte landstreek, terug gegeven, tegen een veel kleiner eiland. Het bezit van hetzelve zoude eenige waarde hebben, wanneer hetzelve tot eene vrye haven was verklaard; doch de bepaling, dat de Chinezen zelven er de inkomende regten mogen heffen, maakt hetzelve voor den handel ongeschikt; zoodat dit eiland slechts een militaire post kan worden.

Men had gehoopt, dat de Chinezen zoude genoodzaakt zyn geworden om nog eene haven in het noorden van het ryk voor den handel open te zetten, doch zulks heeft niet plaats gehad.

Deze ongunstige vredes artikelen onder zulke gunstige omstandigheden worden toegeschreven aan het verlangen van Lord Palmerston om een einde aan deze zaak te maken.

Thans zal Engeland de handen ruim hebben indien er een oorlog of tegen Frankryk of tegen Noord Amerika mogten uitbarsten, hetwelk het geval niet zoude zyn, zoo de chinesche oorlog nog voortduurde. De vyandelyke gezindheid tusschen Frankryk en Engeland is derhalve gunstig geweest en voor de argentynsche Republiek en voor China.

'sGravenhage, 8 *Maart.* By Koninklyk besluit is, met wyziging in zoo verre van Zr. Ms. besluit van 21 April 1831, bepaald, dat de uniform-kleeding en onderscheidingsteekenen voor het personeel van de geneeskundige dienst der landmagt, voortaan eene wyziging zullen ondergaan, en dat, onder anderen, voor de officieren van gezondheid en paarden-artsen by het leger, de epauletten zullen worden ingevoerd.

Amsterdam, 9 *Maart.* Z. M. heeft dezer dagen een besluit genomen, betreffende de organisatie van het wapen der infanterie, waarby hetzelve wordt zamengesteld uit een regement grenadiers, een regement jagers en tien regementen van linie.

— Men verneemt, dat koning *Willem Frederik* zyne reis naar Holland, onbepaald heeft uitgesteld.—(*Journal de la Haye.*)

Londen, 6 *Maart.* Gisteren waren de eigenaren van den Tunnel onder de Teems vergaderd om het verslag der directeuren betreffende den voortgang der werkzaamheden aan te hooren. In dit verslag komen onderscheidene belangwekkende byzonderheden voor. Zoo is uit hetzelve gebleken, dat de Tunnel op aanstaanden Sint Michielsdag voor het publiek zal openstaan. In den loop van het vorige jaar hebben 34,000 personen den Tunnel bezocht. De geheele uitgave, daaronder begrepen de door de regering gemaakte kosten, zal 400,000 £st. bedragen. Het ministerie en de aanzienlykste staatkundige mannen, als de hertog van Wellington en Sir Robert Peel, hebben de onderneming aangemoedigd en ondersteund. De Heer Brunel, die met de leiding der werkzaamheden belast is, heeft de moeijelykheden van allerlei aard geschetst, waarmede de arbeiders aan den Middlesex-oever hadden te worstelen, doch welke zy gelukkiglyk te boven gekomen waren.

Classificatie der Menschen.

Een oud Rabbyn verdeelde de menschen, ten aanzien van hunne beginselen en zedelyke daden, in *vier* klassen.

Tot de *eerste* klasse behooren zy, die zeggen: "het myne is het myne, en het uwe moet ik ook bezitten." Het is de soort van oneerlyke, trouwlooze, bedriegelyke en vermogende menschen, die alles voor zich begeeren.

De *tweede* klasse bevat de zoodanigen, die zeggen: "het myne is het myne en het uwe het uwe." Het zyn die menschen, die niemand kwaad, maar ook niemand goed doen. Zy zyn strikt eerlyk, maar meenen ook, dat, als zy hunne schulden betaald hebben, zy aan niemand iets meer schuldig zyn.

In de *derde* klasse zyn zy, die zeggen: "het myne is het uwe, mits dat het uwe het myne zy." Zy gaan van het beginsel der wederzydsche dienstbetooning uit, zyn goede buren, verpligtende helpers, maar rekenen er ook op, dat men van de andere zyde in dit opzigt niet te kort schieten zal.

De *vierde* klasse eindelyk is zaamgesteld uit hen, die zeggen: "het myne is het uwe." Deze zyn de edele, weldoende, liefdevolle, onbaatzuchtigen, die hun vermogen beschouwen, als een talent hun door God toevertrouwd, om anderen daarmede ten nutte te zyn. Zy zoeken niet het hunne, maar hetgeen eens anderen is.

Wanneer men nu naar deze classificatie de menschen beoordeelt, wat zal de slotsom zyn? De eerste en tweede klasse zal millioenen tellen, de derde veel minder, en hoe vele zal men tot de vierde klasse brengen! Dat ieder zyne hand op zyn hart legge, en deze vraag opregt beantwoorde!

Het mierengevecht.

De mieren in mynen tuin hadden zich op twee verschillende plaatsen nedergezet, die door eenen weg verbonden waren, waarop zy bestendig heen en weêr wandelden. Ik was zeer nieuwsgierig, te zien, hoe mieren van verschillende soort of geslacht zich met elkander zouden verstaan. Ik verzamelde daarom eene doos vol mieren in eenen anderen tuin, en deed deze in twee gaten in mynen tuin, aan elken kant van den genoemden gemeenschapsweg; zoodat de vreemde mieren, om hunne gemeenschap met elkander te onderhouden, altyd den landweg der inboorlingen van mynen tuin moesten doorkruisen. De mieren der nieuwe volkplanting waren geel, die uit mynen tuin zwart; zoodat men dezelve ligt van elkander kon onderscheiden.

De gelen schenen eerst zeer verlegen te zyn. Zy liepen zeer onrustig naar alle kanten heen, en verlieten elkander niet verder dan twee of drie voet van de woning, welke ik hun had aangewezen. De zwarte mieren, die hen gewaar werden, namen zeer snel de vlugt, en bragten daardoor hunne eigene woning in onrust.

Ik had de gele mieren ongelyk verdeeld, en in het eene gat meer dan in het andere gedaan. Den volgenden dag vond ik, dat de volkplanting hare woning vry gemakkelyk en zich drie openingen gemaakt had, en wel naar den weg der zwarten gekeerd, die eenigermate verborgen was en naar elders heenleidde; zoodat dezelve, in plaats van op den weg der zwarten uit te komen, door een verwyderd tulpenbed liepen.

Dewyl de gelen van de groote volkplanting de zwarten dikwyls aantroffen, zoo hadden er van tyd tot tyd kleine schermutselingen tusschen de partyen plaats, in welke de zwarten gewoonlyk te kort schoten. In eene van deze schermutselingen bleef een der zwarte mieren dood op den grond liggen, en deze werden door de gelen weggesleept.

Op den middag zag ik een' grooten hoop der gelen in goede orde naar den landweg der zwarten optrekken. Zy vielen al de zwarten aan, die zy aantroffen; en daar het aantal van deze laatsten zich elk oogenblik vergrootte, zoo scheen het uit alle omstandigheden op een hoofdtreffen te zullen uitloopen. In deze gevaarvolle omstandigheden moest ik dezelve verlaten, uithoofde van noodzakelyke bezigheden. Ik vreesde, dat myne oude ingezetenen uitgeroeid zoude worden, en het deed my schier leed, deze, uit nieuwsgierigheid, waarschynlyk in het onheil te hebben gestort.

Ik vergat niet den volgenden morgen zeer vroeg te gaan zien, hoe de beide vyandelyke legers geposteerd waren. Ik was verwonderd, dat ik het tooneel geheel veranderd en alles rustig vond. De zwarten verrigtten in hunne woning hunne dagelykschen arbeid, even alsof er in de nabyheid geen vyand was gekomen Echter ontdekte ik weldra de sporen van eene plaats gehad hebbend bloedig gevecht, en ik werd overtuigd, dat zy de rust, die zy nu genoten, aan hunne dapperheid te danken hadden; want ik telde een paar honderd gelen, die dood op het slagveld lagen, en er was niet één zwarte onder, waarover ik zeer verwonderd was; maar naderhand ontdekte ik, dat onder alle dieren de mieren het meest voor hunne dooden zorgen, en dat de zwarten, dewyl zy het veld behouden hadden, al de lyken hunner medestryders, die hun leven voor het vaderland verloren, hadden weggesleept.

Ik ging nu naar de woonplaats der gelen, en vermoedde, dat zy allen daarheen teruggetrokken waren; maar ik vond de zwarten in bezit van dezelve. Zy hadden twee of drie schildwachten aan elke der drie openingen geplaatst, en schenen allen in beweging te zyn: zoodat ik vermoedde, dat de vyand niet ver van daar zoude zyn en er een nieuw gevecht zou plaats hebben.—Nadat ik overal rondgezocht had, ontdekte ik eindelyk twee of drie gelen, en deze leidden my weldra tot het hoofdkwartier der vlugtelingen, welke zeer voordeelig in eene diepte geposteerd waren; niet ver van daar was een detachement zwarten, die bezig waren de gele tegen te houden en neder te vellen; ik zag ook, dat zy drie derzelven met groote woede en verbittering ter dood bragten. Evenwel ontweken hen de meeste gelen, die gelukkiglyk hun leger bereikten. Zoo bleven deze beide legers dezen dag geposteerd. De volgende dag werd met kleine schermutselingen doorgebragt. De zwarten hadden nog altyd de toegangen bezet; maar dewyl het getal der gelen onophoudelyk grooter werd, vervaardigden zy eene nieuwe wykplaats, en bragten eene begraafplaats voor hunne dooden in gereedheid. Het is ongeloofelyk, welke moeite zy zich gaven, en aan welke gevaren zy zich blootstellen, om hunne dooden te bekomen. Zy begaven zich, de een na den anderen, om deze reden op weg, bezigden alle krygslisten, en velen moesten zelfs by hunne onderneming het leven laten.

De zwarten sleepten ook eenige dooden der gelen voort. Het is zeer merkwaardig, dat, wanneer zy het lyk van eenen vyand vervoeren, zy hetzelve langs den grond wegslepen, maar het lyk van eenen vriend zorgvuldig op hunnen rug dragen. Alzoo sleepten de zwarten de doode gelen achter zich voort; terwyl de gelen de lyken hunner landslieden optilden en dezelve op hunnen rug legden. Ik kon nooit opmerken, dat zy de dooden opaten, zelfs ook niet wanneer het hunne vyanden waren.

Hierop hield zich het beteugelde volk eenige dagen geheel rustig, en men zag nu slechts een of twee schildwachten aan de openingen of de gaten hunner woning.—Gedurende dezen tyd waagde het een klein getal der zwarten om de vestingwerken der gelen te beklimmen, even alsof zy op verkenning wilden uitgaan. De gelen deden geenen uitval op dezelve; veeleer gingen zy zorgvuldig voor de zwarten uit den weg, wanneer de een of ander gelegenheid vond naar buiten te gaan. Zelfs toen de zwarten weder teruggetrokken waren, gingen de gelen nooit meer uit, dan met groote voorzigtigheid. Zy verwyderden zich ook niet ver van hunne woonplaats en namen telkens eenen weg, die van dien der zwarten geheel verwyderd was. Ongeveer acht of tien dagen na het gevecht ontdekte een mier der kleine volkplanting de plaats, waarheen zyne landslieden teruggetrokken waren. Het gevolg daarvan was, dat de kleinere volkplanting den volgenden dag hare woning verliet en zich met het overige der groote volkplanting vereenigde. Daar alzoo de beide woonplaatsen der gelen vereenigd waren, hielden zy zich eenige dagen stil in hunne woning; daarna braken zy op, verlieten mynen tuin, en begaven zich naar een ander oord, dat ik nooit heb kunnen ontdekken.

Zoo eindigde een oorlog, die myne ongelukkige nieuwsgierigheid veroorzaakt had, en die byna een geheel mierenvolk te gronde had gerigt.—*Overgenomen.*

Volkskarakteristiek.

Men heeft beweerd, dat, wanneer zich eene Europesche natie in eene der andere werelddeelen ging nederzetten, de *Spaanjaard* het eerst een klooster, de *Italiaan* eene kerk, de *Engelschman* een fort, de *Franschman* een schouwburg, de *Duitscher* eene herberg en de *Hollander* eene beurs zou oprigten.

Middel om geen boeken te verliezen.

Eene zeer aanzienlyke vrouw te Londen heeft een middel uitgevonden om geen boeken door uitleening te verliezen; zy schryft op het titelblad van elk boek harer bibliotheek; *Gestolen van Lady e. f. b...* Hierdoor heeft zy te weeg gebragt, dat alle uitgeleende boeken haar zeer spoedig worden terugbezorgd, en zy nog geen enkel deel verloren heeft.

Lord L a n d s b r o w was een zoo hartstogtelyk liefhebber van dansen, dat ouderdom noch podagra hem van dit genoegen konden afhouden. Hy danste zelfs in de hevigste aanvallen, die hy van het podraga leed, ofschoon hy, zoo als men ligt kan denken, de maat dan niet zeer naauwkeurig in acht nam. By het overlyden van den prins van Denemarken, echtgenoot der koningin A n n a, verzocht hy by deze vorstin een afzonderlyk gehoor, waarin hy haar voorstelde, ter bewaring harer gezondheid en ter verzachting harer smart, een bal te geven.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 26 Mei 1841.

BY dispositie van den HoogEdel Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, dd. 21 dezer No. 100, *ingetrokken* en *buiten werking gesteld zynde de bepaling, wegens de geldelyke afgave ten faveure der armen kas te Aruba, voorkomende in artikels* 50 *en* 51 *van het Reglement op den Handel en de Scheepvaart van gemeld eiland,* gearresteerd by dispositie van den voormaligen Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden, dd. 19 October 1824 No. 774 en alhier gepubliceerd den27 dierzelfde maand.

Zoo wordt zulks, namens Zyn HoogEd. Gestr., by deze tot narigt van belanghebbenden openlyk bekend gemaakt.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Griffie van de Regtbank.

BEKENDMAKING

Curaçao den 25 Mei 1841.

OP last van de Regtbank dezer kolonie, wordt hierby bekend gemaakt: dat op een door den Heer HERMANUS ROJER, vader van CORNELIS GERARDUS ROJER, ingediend rekwest, na verhoor van het Openbaar Ministerie, krachtens art. 42 van het regerings reglement, onder de nadere goedkeuring van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, de genoemde CORNELIS GERARDUS ROJER, wegens wangedrag, by besluit van den 11 Mei d. j. No. 8, onder curatele gesteld is, en dat tot Curator over hem op aanwyzing van den genoemden Heer HERMANUS ROJER is benoemd, de Heer Mr. J. SCHOTBORGH Hz., met al zoodanige magt en onder zoodanige verpligting als regtens behoort.

De Griffier by de Regtbank voormeld,
A. BEAUJON.

C. L. VAN UYTRECHT verzoekt aan elk dien het moge aangaan, om aan niemand iets voor zyne rekening aftegeven, dan op vertooning van een schriftelyk bewys door hem of zyne huisvrouw onderteekend, en aan de genen die van hem, wegens geleverde winkelgoederen, te vorderen hebben, om hunne rekeningen aan hem ter vereffening in te zenden.

Curaçao den 21 Mei 1841.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is ƒ12. 's jaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.